ఇరుగు పొరుగులు

రచయిత
శ్రీ పంతుల శ్రీ రామశాస్త్రి

యస్. వి. రమణయ్య వ్రాలు,

ఏం పనమా! ఎలా వుంది ఉత్తరం? అసలు ఉత్తరంభాగాన తక్కువా ఉపోద్ఘాతం ఎక్కువ అయినట్టుండికదూ, అయితే కానీ, మరి మాస్టుడానికి వీలు లేదు. శాక, ఇప్పుడు మన మిది అందరూ చదవాలని పత్రికలలో ప్రచురించవలసిన లేదనకనా, మనస్సు ఆవ్యవసరం గిల్లి నందుకు మనకే అశక్తి లేకపోతేనేగ సత్రింద జెప్పుకోడమే మన ఉద్దేశం. ఏదీ అ ఖండనా? ఇలా అందులో మళ్ళీ మరొక మాటెందుకు, ఇప్పుడే ఏమయినా వస్తు వుల తీసుకొనిరాలాలిపుంటే చెప్పు."

"ఏమీ లేవుగాని అంతేమేర ఇప్పుడు నడిచి వెళ్లరా? బాగా రిమోదయినా వళ్లే కూడదరా?

"అోహో! ఇంతేమ రెండింతలు దూరం ఆఫీసుకి వెళ్ళడం లేదా ఏమిటి? వస్తువులు చేరవసినవేమో లేవన్నావు కదూ?"

* * *

"ఆయనేమో రాసేశే ఆపుకోండి. అయినా మీరు అంతా తీవ్రంగా రాయకు పోయుంటే రాసుండేవి."

"ఈ మాట అసలే చెప్పలేక పోయేవా?"

"ఏమిటో! మీరు ఆలోచనకయినా వ్యవధి ఇవ్వకే కూడా. ఉత్తరంచప్పే రావడం తోటే బయలు రాలిపోతేనూ—పాపం, అబు రాలేశ్వరమ్మ, అనూయపరాలు, ఎంత బాధపడిందో, అక్కయ్యగారూ, మీరూ బావగారితో కలిసి నన్ను చేలేనా అనకూంటున్నారు కాబోలు. వాళ్ళ దెవరి ఉంటే అటువంటి ఉత్తరం రాయ నిచ్చేరావ్నా?" అని వాపోవడి. తిరి నన్నా మనుకొంటవ గాని. వాళ్ళ చేతిపుకి జ్వరం వస్తూంటవ - ఆనక నేను ఒక్క మాట బండి చేయకూని పిచ్చొగుపడుతూ వున్నాను."

"పరే, పరువు గాని, నాకూ కొంచెం ఇదిగానే ఉంది. అయినా చాలా సార్లు కొన్నట్టుగున్నాడు కదుపరేపిన పనికి. నాకూ ఆఫీసుకి ఒక చిన్న ఉత్తరం రాసేయ మనిపి పొరపాటుగా అర్థం చేసుకొన్నాడు సుమ! తమునుగుతూనూ."

* * *

"ఏం పనమా అలా వున్నావు? కోపమా?"

"లేదండి, మా మాట లు గా నే ఉన్నాను."

"కువుడు లేదనగానే సరా? నీ మనంలో అంతే వుట్టుంగా కనిపిస్తూ ఉంటే. ఇవాళ ఉదయం నేను ఆఫీసుకి వెళ్ళేదరకూ పర దా గానే ఉన్నావు. ఈ ఉపోద్ఘాత నేను ఏమయినా పొరపాటు చేసి ఉండెదానికి వాదకోశం ఉందా? ఏదీ ఖ్యాతం చేసు కొంటే, నేను గాని ఏమయినా తెప్పిస్తున్న వస్తువు తీసుకొని రాలేదా? అయినా అంతే మాట్రంలో ఇంకోకోపం చెయ్యకోడమే నా చిట్టి నలత."

"అబ్బే, మీవిూద ఏమీ కోపంలేదు లే నమ్మకు కన్నా!"

"అయితే మనకనే మీద కోపం వచ్చిం దో ఎందుకు వచ్చిందో నాకేమీ తెలియ జెయ్యి మాడకన్న మాట?"

"వస్తదాని కేముంది లెండి, ఇంటిం టా ఒక పొయ్యి ఉంది, మాయింట మరొక పొయ్యి ఉంటుంది, మనకి ఉండనే ఉంది కదూ పొయిగు—"

"ఏం జరిగిందేమిటి? ఇవాళ మళ్ళీ ఏమయినా?"

"కేక జరగడాని కేముంది? ఎప్పుడూ ఉన్నదేకదూ. మీరీ ఇల్లయినా మార్చి యన్నుడి, లేదా నన్ను మా వాళ్ళింటి కయినా పంపించెయ్యండి. అంతేకాని, నేనీ ఇంట్లో ఉండలేను సుమండీ."

"మాంచిపనే, కాదు వాదనా మయ్యి పూర్తిం చెయ్యకున్నట్టు పొగరు వాళ్ళకి జడివి, మనం ఇల్లు మార్చుకోంటూనా?"

"మార్చుకోకపోతే మాకంతే సుఖంగా ఉంటే మా రుండండి; వస్తదానికి నేనే వస్తేనూ—గాని, నేనుమాత్రం ఉండలేనంతే"

"అసలు జరిగిన సంగతేమిటో చెప్పు."

"చెప్పడానికి అసలు ఒక సంగతి అంటూ ఉండేకదూ, పరే, ఆలామిట్టు లో మ్మలు విరిచేసినంతమ ఏమీ అన లేదు. చేమంతి పువ్వులే కాదు, మిన్నలు కూడా లేకుండా మాసేసినా పర్లేదన్నాడు అనకేదు అనిన కోటికి జడికి; మళ్ళా మ్మా జడవేసుకొని, సలాలీపువ్వు పెట్టు కొందామని పెరట్లోకి వెళ్ళేను. మళ్ళ ముంది, ఈ రంగేళ్ళొయి ఇతి కట్టపడి పెంచిన ఎనుగూ తెలుపూ రెండు సులాలీ మెక్కలూ అన్ని పువ్వు లతో మా మెందలకి తెగ పడి ఉన్నాయి."

"ఏమిటి రెండూనా? వంటి పిల్లల పిల్లలు పెంపకంలో కూడా పద్ధ క్రమంలేఎక్కువ క్రమపడి పెంచేవు—"

"అది క్రమకాదు, పరదా, క్రద్దాను, ఏమయినా లేనేం లాభం. రెండూ పేడమట్ట సుమేయి. నిజంగా వాకు, చెప్పలేనంత దుఃఖం కలిగిందంటే నమ్మండి."

"కానూనకు, ఆ సంగతి విం చేకే ఇంత బాధగా ఉందికదా. ఊం అయితే?"

"జర్గబోతే వాళ్ళ పెద్ద పుత్రుడు శంకరం చిన్న గొడ్డలి ఒకటి పట్టుకొని, పాడు చేస్తున్నట్టుగా తిట్టుతూ కనిపించేడు."

"గట్టిగా రెండు తలలనుచెప్పుకొదూరే, నేనయితే పెత్తిగా చితి కొట్టి ఉండే వాణ్ణే."

"ఇంకానాకుడు; 'ఉత్పులేకనే నువ్వుం డుం' అన్నట్లు, ఏమేమో అనిపే దిరుగుకు పడుతూంది కదా—ఇదండీరుని,"ఏమాయి శంకరం, నువ్వేనా వరికేసి" నన్నూ— పన్నెండేళ్లు వచ్చేయికదా పోనీ పోనీ నిన్నేయినా లేదమాయండీ.

'ఇపేళు అన్నా దు ఏకా మనకి ఘన కార్యాలు పాధించుకొని వచ్చిన వీరాధి వీరుడులాగ, నాకు మరి ఉండబట్టగ, "ఏంతేనేయోయి అని నిన్నూ, అలవాటే మాన అని ఉంటే చక్కగా పువ్వులు పూసే వాటిని నరకొలాని ఎలా బుద్ధి పుట్టిందు నీకు. స్కూలులో చదువు కొం టున్నావేమా, మరి, నీకే తగ బుద్ధి పుట్టిం దా. కేక ఎవరయినా చేయనన్నారా?" అని అడిగేను, ఇరిగా ఇదేనుండండీ,నేనన్న మాటలు, అదీ పెద్ద ఓర్గరగా కాదు.

"అక్కడికేంది నీలో పొరపాటు. ఇది వరకు వాడికి మాటలలో చెప్పవం చాలా మార్లు జరిగింది. మొన్న అనకొయిరుంద రాయి వేసి, పగలగొట్టినవాడే నాకు లాగా కోపం వచ్చింది. అయితే నువ్వు పెద్ద వాళ్ళతో పోట్లాట వస్తుందని వెనక్కు లాగి కూటట్టి ఊరుకొన్నాను. ఇవాళే నేమంటే"

"అందుకే నేను వంతోనీస్తున్నాను. అక్కడికి నేనన్న మాటలకే అవి పెద్ద గంపగుడు లాడుతూ వచ్చి కొడుకుని దుమదా నాలుగువేసి తిట్టడం మొదలు పెట్టేంది."

"పాడు! ఇంకాకాట్టుగోని, కిట్టుకోని, మనకేం..."

కొట్టుకోవం, అంటే వాడికి బుద్ధి రావాలని ఆ విధ ఉద్దేశ్యం అయితేకదూ, అక్కడుకూర్చి వాడికెదు పెట్టి మనల్ని తిట్టడం, మొదలు పెట్టింది, ఆ తరవాత ఒక అంతూపొంతూ అటూ ఉంటేకదూ, ఇప్పటికదూ ఒకటే ప్రవాహం

"దానుండి, రెప్పు లేకుండా పెట్టుకొని పైగా తిట్టడం కూడానా? అయి నా నన్నిప్పుడే చేతకాని దానిపిల్లా అయినా? అని నా విచారం"

"మీరేవన్నా లా తయారు చేసేరు. అదు గో మీకు నవ్వుతాలాగానే ఉంది. నేను మాత్రం పడలేక సుమండీ ఈ తెంపులేని కాలా. ఒక్క నిముసమయినా మనకి శాం తిన్నది లేకపోతే, పనివిషయిలో ఒక అర గంట, అసలు స్కూలుగారి కెళ్ళాం కూడ కమ్మగారిలో ఒక గంట, జారంటు పోయే అమ్మాయిక్కలని పిలిచి రెండుగంటలూ, నాకు చిరచిరలాలి, వినలేక నానెవులు చిల్లులు పడుతున్నాయి. గొడ్డుకారికేం తెలుసుండమ్మా బిడ్డకష్టం! ఉ - మ కీ దివకేమయినా పిల్లల సుస్తుంకేమా అంటే, గంట గంటకీ తమా మెంటూ ఇద్దరూ పిల్లిన్నిచాదగొడుగాలే ఉంటాయి. వాళ్ళ పిల్లలంటే నాకు మక్కువలేదు. అదొక పెద్ద చేరవట, కాక వీళ్ళయినా మక్కువేయడా నికి తగి ఉంటేగానే? ద గ్గేసెం టెలా: రాలు గాయలు...."

"నువ్వేంగానుంటే మ నం మా త్రం నువ్వు చెయ్యకేమిటి? మనుపు వచనంగా నారీ పిల్లలు తెల్లవారి లేచినదు మొదలు రాత్రి పడుకోళ్ళదాకా నీకోసేకండీ వాళ్ళు అత్తయ్యగారు, అత్తయ్యగారు, అంటూనా."

"బాగుందండీ, రకాన్నికి సలహాయి కీ పాపమన్నట్టు, వాళ్ళకి పిల్లకీ నచు మ ఎన్నిరాకాలు పెడుతున్నాయి. వాళ్ళపిల్లలు ఒకపనుపుకు పాడు చెయ్యడంగానా, కష్టపడి గల్లంతు చెయ్యడంగానా ఎవరుచూస్తే?" వాళ్ళ సుకీలని పెరట్లోకి పువ్వులు కోసుకోవమ్మా అం టే మా దా వళ్ళేకి ఊరుకోనేవి—నేను కోసివిస్తే, తీసుకొనే దు; అంటే; కోతే స్వతకానా పుట్టుకొనా రావాలి; కొంత తల్లిదండ్రులు కిరిక్కీలు కూడాను, అంతేగా పిల్లలు మనలో నవ పుగాకన్నా, రాక్షసమ్మ మనకాక్కడ విసుగా ఉటుంటే నేనూ నని మనంపిలవ పండా రానిచ్చేదికాదు."

"నిజమే, అయితే మనకే వాళ్లు లేక పోతే, ఒక్కడ్డుగాంగో చేరికాదు. అసలు మనలోమనకి వచ్చిన ఎన్ని పోట్లాటలు వాళ్ళ చిన్న పిల్లలయితేనేం పరేమ్మ కిట్టా (12వ పేజీ చూడుడు)

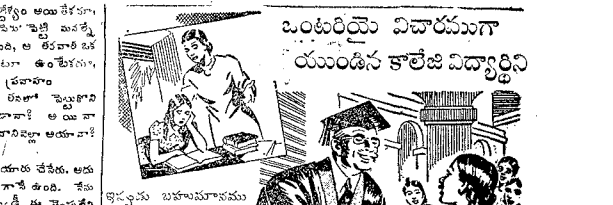

ఇప్పుడు బహుమానము లను సంపాదించినది—
కృష్ణమెన్ సేవన మేలుకు కృతజ్ఞత తెలుపుచున్నది
కాలేజి రేగి ఒక ఏడాదికిముందే, కీళ్ళ తన పొందర్యమును పోగొట్టుకొనెను. స్నేహితులు మాడ వదలిరి. అందువిధి శ్రద్ధ తీసిదయాయి. దర్జ మంతయు ధనుడుకాయెను మంచ పెట్టెను. అందుకు ఆమెను మంచ బట్టియునాయి, ఏ చిన్నకారణమునకూడ కోపగించుకొనునదియు తలంపి తుదను, అను కాలేజి వదలివచ్చి తల్లిని తెలియజేసినప్పుడు, మూర్ శ్రీగారు "క్రేత ఉదరము కృష్ణమెన్ వాడినారు" మని మంచి సలహా యిచ్చిరి.

ఒక ఏడాదై నమ్మకంతన కలగతిలో మధ్యను పరీక్షయందు అహుమానము సంపాదించిన దాయను. "మంచి సౌందర్యము మరియు బుద్ధియు చేరి యుండుట అన్నిష్టమే" అని స్నేహితులు చెప్పసాగిరి. అందుచే నీకు మంచిపేరుమీద మూర్ శ్రీగారిచ్చిన సలహా మనస్సున తెచ్చుకొనెను.

మనుష్యజాతిని బాధించే వ్యాధులలో సగము వ్యాధుల కారణము. లోపలి అచేతనమే. ఈ లోపలిచేతనము సరియుంచుకొనుటకు "ప్రతి దినపు రిన్న కృష్ణమెన్ రోజా" ఒక నమ్మకమైన సురక్షిత మార్గము. కృష్ణమెన్ అను లోహాలవల మల చేసినట్లు మీ లోపలి యింద్రియములను పరిష్కరించి, రక్తమును పాడు చేయు నట్టి అక్కరలేని గబ్బునంతటిని బయటికి త్రోసి వేయును. కృష్ణమెన్ మీకు సరియైన ఆరోగ్యాను భవమును, మానవునితెచ్చును.

ఈనాడే కృష్ణమెన్ తెచ్చుకొండి. మందులవ్యాప కులందరి వద్దనూ మరియు రం గు కార్డులు లో అమ్మ బడు చున్నవి. వెల. రూ. 1-10-0.

మీరు కూడ ఆ
కృష్ణమెన్ సేవనానుభవము పొందుడు

రూ. 10,000 బరీదుచేయగల గడియారాలు ఉచితం

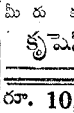

మా నల్ల సిరోమలు మూవె నెం. 501 రిజిష్టర్ వాడినందువలన పెంట్రుకలు మంచి నలుపుగానూడి, అకిమొదటి ఎర్రగున్నవి నల్లగా పెడుగును. రాలిపోయి వెంట్రుకలకును తగ్గింది. విదపుగా అందమౌగును, పెడుగుసన్నగా చేయును. బరీదు ఒకసీసా రు. 2-4-0; మూడు సీసాలు (పూర్తికోర్సు) రు. 5-15-0.

ఈ ఆయింటుమెంటు మూవెను (ప్రచారంలోకి తెచ్చుటకై. మేము ఒక అందమైన ప్యాన్సీ వేలగడియారాన్ని యివ్వదలిరాము. గడియారం అందంగాను, బలం గానూ, 15 సంలు గ్యారంటీగా వుంటుంది. ఇదిగాక, ఒక న్యూగోల్డు (ప్లేట్ వుంగరంకూడా ఒకసీసా కొన్నవారికి బుహుమా. 3 సీసాలు కొన్నవారికి 4 ప్యాన్సీ వేలగడియారాలు. 4 న్యూగోల్డు (ప్లేటువుంగరాలు ఉచితంగా యిస్తాము. అంగీకారం కాకున్న దర వాపసు ఇవ్వబడును. ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.

AMRIT PHARMACY (A. P. M.) JULLUNDUR CITY

నేల్సు డిపోలు.

బెంగుళూరు సిటీ. అర్కాట్ త్రివెలవేరి రోడు. నివాసవస్త్రాలు. 20/125.చెంపువీధి.

మదరాసు. 14, స్ట్రింగెల్సు వీధి. ప్రధ్వే. హైదరాబాద్ (దక్కన్) ఏ 2, బ్లాక్ 4, పాతపెంగ్లిపి. దుర్బాబాద్. 20/105.నిజేషాలాయ్యరోడు.

కోయంబతూరు. 15, పెరియకడై వీధి. పండ్లపేట.

మధుర. నెం 13. నార్టు రత్తెన్ స్ట్రీట్. కార్పొరేషన్ మెయిన్ రోడు. 20/105.నిజేషాలాయ్యరోడు. కార్పొరేషన్.

మా అభిమానులకు
ఆనందకరమగు
క్రిస్మస్
మరియు
సుఖకరమగు
నూతన సంవత్సరము
కలుగుగాక

బిహాప్టు: 'బ్యూటీఆఫ్ యౌత్'

వారిదూతలు. బిహాప్టు ప్రాణం యౌవనత పరిపక్వతలో ఇడుగుటుంది. 4/5 మహాపాలు ఇహాప్టు నిలిపివేయబడినవి. ఇంకా ఏ జబర్ దస్తులైనా 24 గంటలలోగా అప్పుడుగా విక్రయ పొందగలవు. గ్యారంటీ రు. 5/- ఏ పి. పార్సిల్ 0-14-0 (పోస్టింగ్) రు. 20/- "సర్టిఫికెట్" విక్రయమైంది. కాస్మెటికా రు 6/- అత్యాధిక రు 3/- ఏ పి. 14 అడ్రాసు.

ఒరు బీజం వరిబీజం, లోదరాలు, అల్సర్, వాతరోగం మున్నగు వాటికి "విషాకర సైలాన్స్" వైద్యశాల వద్దపొగి. వరకంబట్టు, లోపలు పేరేదడాన్ని నివారించ వస్తుతు కాస్త్రకరం ఉపశమనం పొందగలదు గ్యారంటీ షేం రు. 6-8/- ఏ. పి. పార్సి 0-14-0

Kaviraj S.K. CHAKRAVORTY (A.P.) 126/2, Hazra Road, Calcutta 26.

స్టాకిస్టు :— మిర్జా అండ్ సిలర్, 157 బజార్స్, మదరాసు.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మెసర్స్ గోవిందోజాం బ్రదర్స్ అండ్ కంపెనీ, 284 మింటుస్ట్రీట్, మద్రాసు.

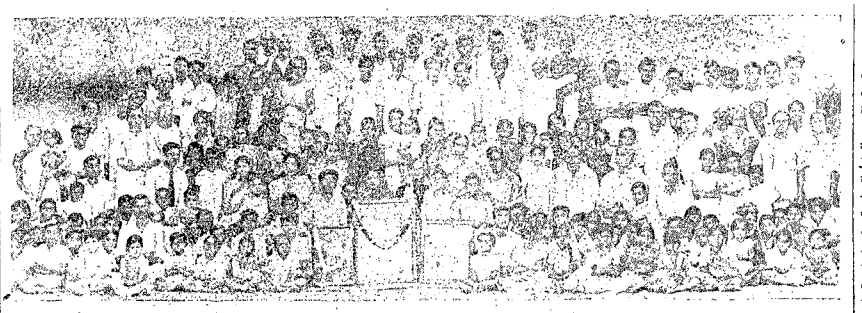

మదరపల్లె సమీపమునున్న అంకిశెట్టిపల్లె గ్రామమున, కస్తూరిబా గాంధి ట్రస్టు యాజమాన్యమున జరుపబడు చేనికి పాఠశాల నూతన గృహప్రవేశ సందర్భపు ఛాయాచిత్రము

సంపాదక లేఖలు

ఆర్యా,

క్రిష్ణా జిల్లాలో వరదలవల, తుఫానువల చాలా యిండ్లు నేల మట్టమైనవి. నేడ ప్రజలు, ముఖ్యంగా బుడమేరు, కొల్లేరు ప్రాంతములోని మూలమూడినలు తినలేకపోయి, కట్టు బట్ట నిలువ నీడలేక, యీ చలికాలములో గడ గడ వణుకుచూ, దొక్కలు పన్నగిలి, తెలంగాణ కరువుపు గుప్పుకు తెల్సు కడు హీనస్థితి యందున్నారు. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, కాలేయాకు వంద 7, 8, రూపాయలు ఆమ్ము ఈ దినములలో యింటికి 10 రూ మరి దొరుకుటలేదు 20 రూ మాత్రమే పంచుచున్నారు. కొందరు హరిజనులకు యీ కనీస సౌకర్యమయినను మట్టుకే లేదు. ఈ చలి కాలములో ప్రసవించు స్త్రీల ఆర్తనాదములు ఆ పరమేశ్వరునికే యెరుక. ఈ జిల్లాలోని విద్యార్థుల తండ్రులు (హరిజనులు, హరిజన క్రైస్తవులు) తమ పిల్లల ఫీజు కట్టలేక స్కూళ్లకు మాన్పించుట కూడా జరుగుచున్నది. కాగా గవర్నమెంటు వారు తమ స్వర్ణ తీపికొరకు, యీ పేద ప్రజల కష్టములను తీర్చవలయునని విజ్ఞప్తి చేయుచున్నాను.

అప్పికట్ల జోసఫ్
విజయవాడ

* * *

వెనుకబడినజాతుల విద్యార్థులకు స్కాలర్ షిప్పులు

ప్రభుత్వమువారు వెనుకబడిన జాతుల అభివృద్ధినుగురించి తమకు చలాలు ఇచ్చుటకు ఒకపథకం ప్రకటించిరి. ఇది సంతోషకరము.

ఈ జాతుల విద్యార్థులకు స్కాలర్ షిప్పులు నిమిత్తమై కొంతడబ్బు గ్రాంటు ఇచ్చుటకు కూడ నిర్ణయించి గతేడాలో ప్రకటించిరి. ఆ విషయము తెలిసి ఈ జాతుల చేదవిద్యార్థులను ప్రభుత్వంవారికి దరఖాస్తుపెట్టుకున్నాను. ప్రభుత్వంవారుపంపిన జవాబు అధికారుల ద్వారా ఈ జాతుల చేద విద్యార్థులకు ఇవ్వవలసి కొంతడబ్బు యిచ్చినారు. కాని ఇంతవరకు స్కాలర్ షిప్పులు మంజూరుకాలేదు. ఇప్పుడైనా మద్రాసు ప్రభుత్వమువారు చర్యతీసికొన వలెనని కోరుచున్నాను.

బత్తిన రంగనాయకులు
(భీమవరం)

* * *

"బి" క్లాసు వైద్యుల రిజిస్ట్రేషన్

ప్రస్తుతం మనరాష్ట్రంలో సుమారు 1200మంది గ్రామాల్లోనుండే వైద్యులు "బి" క్లాసులో రిజిస్టరుగుటకు కాగా చాలా కాలంక్రిందటనే సెంట్రల్ బోర్డుకు దరఖాస్తులు చేసియున్నారు. ఇందులో కొంతమంది సంవత్సరం, రెండు సంవత్సరములు క్రిందటనే తమ దరఖాస్తులన్నీ ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన సుల్కమును, ప్రభుత్వ ఖజానాలో చెల్లించి . సంప్రతిస్తున్నారు. వారి దరఖాస్తులన్నింటిని, ఇటీవల సెంట్రల్ బోర్డువారు తగిన కారణములు చూపకయే, ఏకమ్ముడిగా రిజక్టుచేయ నిశ్చయించియున్నారు.

ఈ దరఖాస్తు చేసినవారిలో చాలామంది మంచి వైద్యజ్ఞానంకలిగి, అనుభవిస్తూనుగా వైద్యంగల పుటుంబాలలో జన్మించినవారగుటచే నిష్ణాతులైన అనుభవజ్ఞానంకలిగి, చిరకాలంగా దేశవైద్యం చేస్తున్నారు. మారుమూలకు గ్రామాల్లో కనీసపు, పేలలాంటి పీడితి ప్రజానీకమునకు వైద్యసేవచేస్తున్న వారుకలరు. వీ విచారణ లేక యిట్టివారందరి దరఖాస్తులు త్రోసి వేయుట విచ్చిత్తి అన్యాయము.

సెంట్రల్ బోర్డువారు యిట్టి దరఖాస్తులను తిరస్కరించి, అర్హులున్నవారిని, రిజిస్టరుచేయుట భాగ్యము. ప్రభుత్వమువారు, అందును ప్రజారోగ్యశాఖవారు యీ విషయమై, అవసరమగు చర్యలు తీసుకొని, సర్వసమర్థులున్ను 1200 మందికి వారమాలించుకుందురుగాక.

గొల్లపూడి వెంకటసుబ్బయ్యశాస్త్రి
విజయక్రమం.

చిత్రాలలో వార్తలు

గవర్నర్ జనరల్ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచారిగారు, గవర్నర్ భావనగర్ మహారాజా పరేషుకై నివాసభవనంలోని ప్రేమ మహాశ్రమం సందర్శించినప్పటి దృశ్యం.

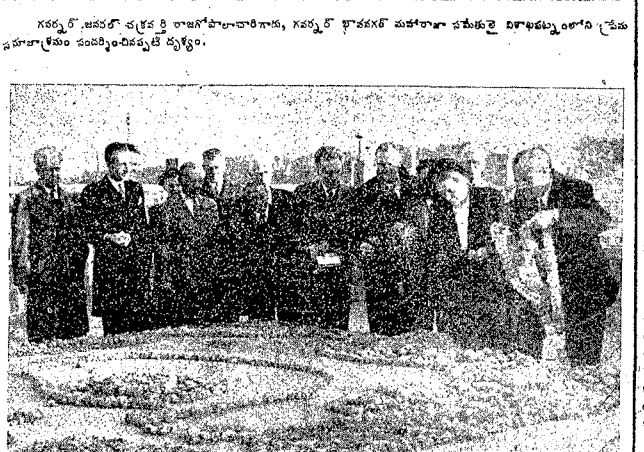

ఇండియా-అమెరికామహాసభలో పాల్గొంటూ కీగాను యీ నెల 11 వ తేదీకివచ్చిన 25 మంది అమెరికా ప్రతినిధులు రాజఘాటు దర్శించి మహాత్మాగాంధీకి నోళాను అర్పించారు.

లేడీ ఇర్విన్ కళాశాలలో జరిగిన ఉత్సవప్రతిష్ఠలు; పక్కన కేకములో భారతప్రధానమంత్రి పండిట్ నెహ్రూ ఉపన్యసిస్తున్న దృశ్యం.

ఇరుగు పొరుగులు

(11-వ పేజి తరువాయి)

ఉండేవారుకాదు—వాళ్లు వెళ్ళిపోవడం లోనే మనవాడలు మరీ ఎక్కువయిపోలేదా—"

"అవి లీ ఇబ్బందులబాళ్ళనవాలి, వాళ్ళు వచ్చి ఉన్నదీలేదు, చేసినదీలేదు. పాపం రెండేళ్ళునూ ఉన్నవాళ్ళని చేసగొట్టేటేదు. మనక్కి ఈరకంగ పొదుగు తట్టిందవ దానికి, వచ్చినట్లుంది ఇదం తా. ఇన్నేళ్ళాయి; ఊటూఉండేవ మ నం మూడ ఇల్లుమిదిచి, ఖాళీచేసేశేనా: తొట్టుట్టులేదు. లోటిపిట, ముందు మంచిగా తిరుగాడ్రం పెట్టుకోనిమ్మని, క్రమంగా పూర్తిగా ఆక్రమించి నీకంతే కష్టంగాఉంటే నువ్వే వైపెకిపో అన్నట్లుంది.

"కాని, మ న మే ఇల్లుమిదిచి పోతామంటావా? అది మనకి పరువు తక్కువ కాదూ. చేతనయితే వాళ్ళను తేవగొట్టాలి లేదా..."

"ఏమిటి పోయిద్దురూ, ఇంతకూత్రంలో పరువు ఉండడానికి, పోవడానికిన్నీ. ఏదో తగాదా ఒదిలిపోతే చాలునను—రెండు మాటలూగా కాకుండా, చిన్నదయినా సరే, కేకఉన్న ఒక్కఎఱ్ఱు తీసుకొంటే ఏదీహూ చింతాలేకుండా ఉంటుంది—కొన్ని కలిగిపెట్టి ఉండేవాళ్ళయితే, వాళ్ళో మనమా కేక ఇచ్చిపోవలసివస్తే కొన్నాళ్ళపాటు ఏ ఇబ్బో తోచనట్టుగా ఉంటుంది. ఇక ఇప్పటిలాటి వాళ్ళయితే చెప్పేదేముంది. నిత్యాగ్నిహో త్రమే, మరెవ్వరు చూస్తారిట్టు ?"

"బాగుంది, తిలవగాశేస్తేతాకి పెళ్ళా?"

* * *

"ఇలా పదుగుర్నుతొని వచ్చేశాను."

"ఆఫీసుకు వెళ్ళేదేమా?"

"వెళ్ళకేం వెళ్ళాలే, అయితే ఆఫీసు లోనే ఇల్లు నిర్ణయంచేసేసేను. ఈ పట్టు కారిఖుని మారిపోతేచప్పుడు."

"ఆ యి తే మీ రుజ్జీచూడకుండానే నిశ్చయం చేసేశారన్నమాట—అబ్బ అన్నిటికీ మీకికే తొందర. నిన్న పొయంత్రం నే నేనో అంటే, తిలవగాశే కారికి పెళ్ళాలే అన్నారు. ఇప్పుడు వెళ్ళి మంచీ, చెడ్డా మంచూ పరకా ఆలోచించకుండా ఎదో ఒకటిక్కేపడుదుర్నుతొని వచ్చేశారు. ఇప్పుడు చేతిలో ఉన్నది ఇది విడిచిపెట్టాకఖంకంగా చిక్కుయినది దొరికితే ? అప్పుడు మళ్ళీ ఇక్కడి తిరిగి రావడానికి కూడా పిలుదుకుదా ! ఏమయినా ఇంత తొందరగా ఆలో-నన లేకుండా చేయడం నాకేం నచ్చలేదు సుమండీ.."

"నేను చెప్పేదిక్కొచిచరంటూ విని తరవాత మాట్లాడితే, బాగుండుంటుంది. నిన్న ను వ్వు ఇల్లుమార్చి; తీరాలంటే, పోనీ నువ్వింతేలా అంటున్నావు. కాబట్టి పరే నీయిష్టమే కానీ అని పదుర్నుతొనివస్తే, తీరా ఇప్పుడిల్లా అంటే, నా తరమా? ఎంతో నియంత్రిత్వపద్ధతి అయినా ఇంత తీసుకోనే మాళేల్లయితే ఎలాగ ?"

"అదిగో నవ్వుతున్నారు. ఏదో నన్ను గమ్మత్తు చెయ్యడానికి, నా చేత వద్దని పిండడానికి ఇలా న మ తా ల్కా రం చేస్తున్నారు. కానీండి, నేనూత్రం ఏదీ తీసిపోయేదీలేదు. కానీండి, మీ చిత్రం నచ్చినట్టు ఎటువంటి ఇరుగు పొరుగులు తెటిక్కించినా పరే. నాకేం అర్థంతరంలేదు. ఫస్టు తారీఖువరకా అక్కడలేదు. చేసే, మారిపోవామన్నా నేను సిద్ధమే-అమ్యో మీరు మళ్ళీ ఇప్పుడే ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోతారు కాబోలు. ఉండండి, కాఫీనీళ్ళు పంపటమీద పనేకి వస్తాను."

"కాఫీ, వద్దులేగాని, మరి నీవు, ఇవాళ ఆఫీసుకి వెళ్ళగానే వచ్చింది ఉత్తరం, అయితే ఇవాళ కొంచెం పని ఎక్కువగా ఉండడంవల్ల, ఒంటిగంటకి వెడ్దా మ న కొన్నది. ఒంటిగంటన్న రయింది."

"అయితే ఇంకేమీ ఉత్తరానికి మనకి ఇల్లు పదుర్నుతొ డానికి ఏమిటి సంబంధం ?"

"అదే మరి నీవనుంటున్నాను. నరసింహంగారి దగ్గరనించే ఉత్తరం."...

నమస్కారములు. అప్పుడు మీ రున్న ఇంటిని విడిచిపెట్టి నట్టేనండీ, ఇప్పటికే మూడేళ్ళు తిరిగేను. ఎక్కడా మనస్సుకి కాస్త తృప్తిగా లాంతిగా లేదు. అసలు ఈ లేక పోవడమన్నది కేవలం ఇళ్ళవల్ల కాక, ఇరుగు పొరుగులవారితో మేము సరిగా కలియలేక పోవడంవల్లనే అనుకొంటాను.

ఏమయినేనేమి ప్రస్తుతం ఉన్న ఇంటిని కూడాపిలిచిపెట్టవలచుకున్నాను. మేము మీయింటిని విడిచిపెట్టినతరువాత, మేము మిమ్మల్నను పరిగా అర్థంచేసుకోలేక రాసిన ఉత్తరములాలాగా మన మనుమరొంతి అల జడి కలిగినా, అందువల్ల ముఖ్యంగా వారు సంబంధించినవలకుటకు చరిత్రలేదు లేదనడానికి వీలేదు. కాక, యధార్థానికి మనం కలిసిఉన్న రోజులు ఎటువంటి సంఘర్షణా స్పర్థలూ లేకుండానే గడిచిపోయేయి. ఇదేవల కొన్ని నెలలకూడా ఒక రోటమేమ స్థిరంగాఉండకపోతదాన్ని చూస్తే, ఇంకొంచెం మనం చాలా బాగా కలిసి ఉండేవారమని తేల్తున్నది.

ఇప్పుడుమేము మాట్లాడిన ఇల్లు రాత్రి పేటలో, ఇంటికి చుట్టూ పువ్వులమొక్కలూ అని పేరుకొంటే కాలేదనినంత స్థలం ఉంది. నీటికి కొళాయి ఉంది; ఎలక్ట్రిసిటీ ఉంది. నుయ్యిగూడా వుంది. ఇల్లు కట్టిన పద్ధతికూడా ఇద్దరు అన్న దమ్ముల వాటాలు అన్నట్టుగా ఒకదానితో ఒకటి కలిపి పున్నప్పటికీ వేరేవేరే ద్వారాలూ అనీ ఉండి, కాలాబాగుంది. నాకు ఒక ముఖ్యమైన హితుడి సమర్థకర్తవ్యం మూలాన ఇది లభ్యమయింది. అయినాను, సంవత్సరాలాలోపున మనం క్రమవలసినవి. ఆకసరం ఉందను, అడ్డమూడా, అక్కడమనం ఉత్తరయాలం కలిపి యిచ్చే అద్దెకంటే ఎక్కువ లేదు. అయితే అంతే సేమఒక్కట్టే ఇచ్చుకోలేదు. కాబట్టి మాకంటె మాతో కలిసి మెలిసి వుండగలవారు మరొకరు దొరికే విశ్వాసం వుండబట్టి ఇలా రాస్తున్నాను. మీరు మరోలా అంటారని ఊహించలేక పోతున్నాను. అయితే మీరు ఇన్ని సంవత్సరాలుగా వుంటూవున్న ఇంటిని మార్చడానికి యిష్టపడకపోతే నేను చెప్పలేను. కాని, మీరిప్పుడు వుంటున్న ఇంటికంటే కొన్నాళ్ళన్ని అదనపు పదుపాయాలు తేనేను చెప్పిన ఇంటిలో ఉన్నాయనక తప్పదు. ఒకటి ఎలక్ట్రిసిటీ, రెండు పేపరు కాలంలో మనం రాలా బాధపడేశాళ్లం. ఈఇంటికి చక్కగా రెండు భాగాలుగా విడదీసిన దాకావుంది. ఇన్నిటికంటె ముఖ్యం చుట్టూ చాలా విశాలమయిన స్థలం వుంది. కాలనీలోకెల్లా పెద్దట్లో ఒక పాల పేనుకొని, ఒక ఆవు పెంచుకోవడానికి కూడా పాడుకాళం వుంటుంది. ఈ సందర్భంలో మీరు లోగడ కొన్నిమాట్లనినుగోలేదనం వినివున్నాను గనక (ప్రత్యేకించి రాస్తున్నాను... కేవే స్వయంగా వచ్చి, మిమ్మల్ని, తీసికొనివెళ్లి ఇల్లు చూపెట్టాలనుకొన్నాను. కాని, తప్పనిపరిగా ఊరికి వెళ్ళవలసివుంది ; అక్కడనుంచి తిరిగివచ్చే వరకూ అలస్యం ఎరుకనీ, అక్కడ స్టేషన్ క్లోజ్ అయ్యేలా రాస్తున్నాను. అన వాలు క్రిందటి రాసేను. ఈ పాయంత్రం మా త్రమరి మీయింటికి వస్తా నటున్నాడు. ఇద్దరు గృహీణులూ కలిసివెళ్లి యిష్టపడి వస్తే, మనకి మరి ఏఇడ్డంకీ లేదనుకొంటాను. ఈ పష్టతారీఖుకే మారిపోవచ్చును ...అవకల రయిలు వచ్చేసింది. కాకపోయినా మీరి రాయడానికాళ్లే సంగతులు లేవు. మరీ సందర్భంలో తెప్పళ పనకరించగలరని ఆశిస్తున్నాను. నరసింహం.

"నిన్నాళ్ళుకూడా, నిన్న, కొత్తపేటకు వెళ్ళవానికి సిద్ధంగా పుండమనమంతోపం వచ్చేవు.

"అయ్యో ఆమాత్రానికి ఆఫీసునుంచి ఇంతచూసవచ్చావా? అసలు ఎలాగూవస్తుందిక్కవాళ్ళే?"

"అయితే మరి నీకుమరుగా చెప్పేనన్న పేరుండవద్దూ - మరి నాకు వేళయింది, వస్తున్నాను."

"ఇంకొకచిన్నకాఫీయేనా తాగలేదు... ఒక్క పదినిమిషాలుండకూడదా."

"ఇల్లాళ్ళే తాగి వచ్చావలే....."

"అయితే కొత్తపేటలోనా? మీ ఆఫీసు ఇప్పటికంటె దూరంకాకోలు."

"అదే మంచిది, నా సైకిలుకీకి పాస చేయించేస్తాను—ఇప్పుడిది దూర మని దూరంకాదు, కాకపోవడమూకాదు—అక్కడ్నించి అయితే సైకిలుమీద ఎల్లిపోవచ్చును. ఇప్పటికంటె ఎక్కువశ్రమ ఉండదు.

"మీయిష్టమే"

"అక్కడికి నీకు మహాఇష్టంలేన్నట్టు నిన్న అంతొందర్లో మాట్లాడి తీరాలన్నాను. ఇప్పుడిలా నిదానంగా కబురు చెప్తున్నాను. ఈవాడు ఆఫీసుకి వెళ్ళవస్తే లోగా ఏమయినా రాతేకి వచ్చావేమిటి?"

"రాతే, అది మరి ఈ జన్మకోసేదుకాదండి కాదా మంచే ఆ యింటిని సరిచేసి, మనం వాస్తవ్యం పోయినా కలిసిఉండడం సరిచేసి ఎక్కువగా ఆశేసుకొంటే, తరువాత ఏ కొంచెము అపార్థకర్యంగాఉన్నా ఎక్కువ బాధగా ఉంటుందేమోనని భయం..."

"అర్థం ఏమి, ముందుజాగ్రత్త, నీకోక్క పెద్దపేరిండకదా, మరి నన్నపల్లకీ.....

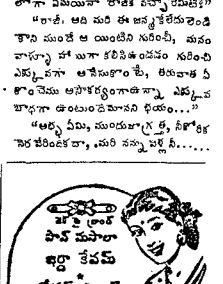

మహమ్మద్ ఇస్తిహాక్ అండ్ సన్స్
పెద్దపైగ్రాండ్ జర్దాప్రొప్రైటర్
141 బజార్, కాలా. కాలా. టెలిఫోన్: కాలా 453

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press No7, ThambuChetty St., G. T. Madras.